

Další z akcí projektu Erasmus+, tentokrát Benevento v Itálii

Náš výlet začal čtrnáctihodinovou cestou autobusem, kterou jsme našťastí všichni přežili ve zdraví a na konci níž na nás čekal krásný hotel s tím nejdůležitějším – pohodlnou postelí.

V pondělí jsme se poprvé viděli se všemi členy Erasmu, prošli jsme si hostující školu a po obědě jsme šli prozkoumat krásy Beneventa. V úterý jsme ve skupinách tvořili plakáty na téma „we have no differences“ a „technologies innovations“.

Středa pro nás znamenala brzké vstávání, které ale opravdu stálo za to, jelikož jsme vyrazili do Pompejí. Výlet i prohlídka starého města byly okouzující, ale závěr našeho výletu byl snad ze všeho nejlepší. Jako jediná země v tomto projektu totiž nemáme moře, a proto jsme, hlavně my Češky, byly opravdu nadšené, když jsme všichni dorazili ke křišťálové hladině a mohli si ve vodě smočit nohy a ti odvážnější i celé tělo.

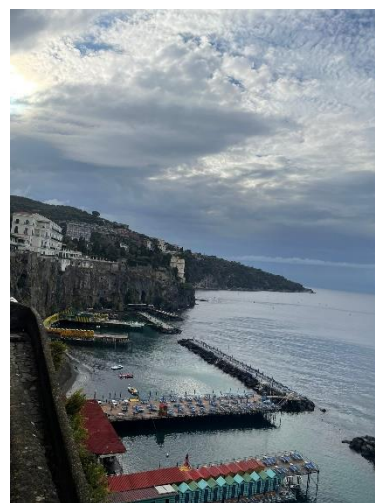
Ve čtvrtek nás čekala přednáška o kyberšikaně, po které následovala diskuze na stejné téma.

A konečně pátek – ten se nesl v duchu loučení a ujišťování se, že spolu všichni zůstaneme i nadále v kontaktu.

Jsem přesvědčena, že budu mluvit za celý Czech team, pokud řeknu, že jsme si výlet do Itálie opravdu moc užily a jsme vděční za tuto možnost, která se nám naskytlá. Setkaly jsme se se spoustou skvělých lidí, zlepšily si angličtinu a navázaly, troufám si říct, silná přátelství. Doufáme, že se s našimi novými přáteli někdy znovu setkáme.

Spolu se zúčastněnými studentkami připravily
MgA. Anna Armetová a Mgr. Nina Ščerbová

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Na co se máme těšit v příštím čísle

- Akce v rámci projektu Erasmus+ pokračují
- Další aktivity a akce v měsících listopadu a prosinci
- Advent u nás ve škole
- Vánoční příloha věnovaná tradicím, nejlepším vánočním receptům... a mnoho dalšího

Minialmanach Vydání 6 Listopad 2021

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

VYDÁNÍ

6

LISTOPAD
2021

Minialmanach

toto vydání

Cenu M. Velíška získal Václav Parlásek	Str. 1
Posviť si na budoucnost 2021	
Kurz tejpování	
Proč na svatého Martina ...	Str. 2
Mezinárodní odborná konference ZUT	
Očkování proti covid-19	
Ocenění zdravotnických škol	Str. 3
Další z akcí projektu Erasmus+...	Str. 4

Slovo úvodem

Podzim, to je barevné období plné sentimentu, ale i tepla, lásky a rozjímání... a taky poezie.

Podzim přichází

Zatím ho nikdo nikde neslyší,
jen země vnímá pozlacený stín.
Krajem se plíží krokem nejtišším
podzim – smutkem známý harlekýn.

Kytice květů zvadajících aster
poslepu hází splín svůj do zahrad.
Pobězte rychle a duše své spaste!
Podzim není se štěstím kamarád.

Rozsviňte lampy, slunce dohořívá,
paprsky září v listoví už vkrátku
a kdesi v dálce hasne koňská hříva.
Jen perly jeřabin ti zbydou na památku...

Dušičky v duši

Za oknem víchř svlěká listy
ze stromů křehkých jako korálky
a všechno to zlato, které ukořistí,
se svístem pošle do dálky.

Dveře se zabouchnou náletem paměti,
na prahu mňouká vyhublé kotě.
Pradávné vzpomínky hartusí ve smeti
a černé svědomí svlěká tě o samotě.

Neplakej za rohem věčejších bolestí.
Vítř a smetana – to nejde k sobě.
Cestu si pokorou do jara proklestí
dřív, než tě čekání zasype v hrobě.

Vzpomínka na léto

V myšlenkách vznáší se vůně dálek,
matný je obraz přede mnou,
pomalu zhasíná tak jako nedopalek
a odejde spolu s černou tmou.

Do rytmu nuzně píšně deště
cinkají střepy pro štěstí.
Slunce by chtělo vstát a ještě
zalít svým světlem náměstí.

Pozdě je však, vítr sílí,
ten obraz unáší řeky proud
s díky, že jenom na malou chvíli
v srdci mém mohl spočinout.

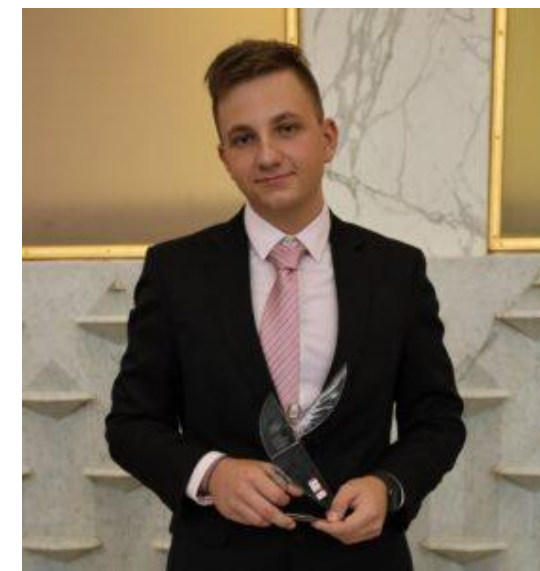
S. M.

Cenu Michala Velíška získal Václav Parlásek

Cenu Michala Velíška uděluje Nadace ADRA a TV Nova od roku 2006 za statečnost při záchráně lidského života. V pořadí 16. držitele této ceny – žáka třídy 3C PS naší školy Václava Parláska – vybrala tradičně veřejnost online hlasováním.

U Chotíkova na Plzeňsku se stala 20. února 2021 vážná dopravní nehoda, při níž byl těžce zraněn motorkář. Srazilo jej protijedoucí neosvětlené auto. Svědky havárie se stali dva mladíci v dalším vozu. Okamžitě běželi bezvládně ležícímu muži na pomoc. Sedmnáctiletý Václav Parlásek díky svým znalostem ze školy a podle pokynů operátorky zaškrtil muži silně krvácející nohu, která visela pouze na šlachách. Záchranu ale komplikovalo bezohledné chování některých kolemjdoucích řidičů. Podle vyjádření lékařů student svou duchapřítomností a precizním poskytnutím první pomoci muži zachránil život.

Václav Parlásek, žák 3C PS

Václav Parlásek s dalšími dvěma finalisty ceny M. Velíška

Slavnostní vyhlášení jména držitele letošní ceny se uskutečnilo za přítomnosti Víta Šimrala, radního hlavního města Prahy, a Ladislava Hrzala, školského ombudsmana, dne 4. listopadu 2021 v reprezentačních sálech Primátorské rezidence na Mariánském náměstí v Praze.

Připravila Ing. Jaroslava Michálková
Foto převzato z:

<https://adra.cz/aktualita/cenu-michala-veliska-za-rok-2021-prevzal-vaclav-parlasek/>

Proč na svatého Martina pečeme husu a slavíme posvícení?

Svatý Martin z Tours (asi 316–8. 11. 397) byl původně vojákem. Na rozdíl od svých druhů žil skromně, pokorně, a dokonce ke svému otrokovi se choval jako k bratrovi. Martin byl jednoduše jiný než ostatní vojáci, což také dokazuje čin, díky němuž se stal tak známý.

Došlo k němu v Amiensu u jedné z městských bran v roce 335 za velmi mrazivého zimního večera. Martin se tudy na koni vracel do vojenského tábora. U brány ho oslovil položděný žebřák a prosil o almužnu. Protože u sebe Martin neměl ani peníze, ani jídlo, zprvu nevěděl, jak by tomu člověku pomohl. Tu ho však napadla myšlenka: vzal svůj velký důstojnický plášť a rozdělil ho mečem napůl. Polovinu pak dal žebřákovu třesoucímu se zimou, aby se aspoň trochu zahřál. Legenda dále vypráví, že Martin spatřil příští noc Ježíše, který byl oděn púlkou pláště. Po této události se nechal Martin pokřtít. Stal se poustevníkem, léčitelem a vykonal několik zázraků, včetně oživení dvou lidí.

Když pak v Tours zemřel biskup, občané si vzpomněli na Martina jako na vhodného nástupce, a pod záminkou, aby přišel uzdravit nemocného, ho pozvali do Tours. Ve chvíli, kdy skromný Martin zjistil, o co ve skutečnosti jde, utekl a schoval se do chlívku mezi husy. Ty ho však svým kejháním prozradily – proto za trest ve svátek svatého Martina musí husa skončit na pekáči.

V Čechách je velice populární svatomartinské posvícení. I k jeho vzniku se váže pověst:

Kdysi vyjel kníže Oldřich lovit do hustých křivoklátských lesů, ale odloučil se od své družiny a v nepřehledném lese zabloudil. Jeho troubení zaslechl uhlíř z nedaleké osady a přivedl utrmáceného Oldřicha do své chalupy.

Toho dne měla uhlířova rodina k jídlu vzácnou pochoutku – husu. Kníže, který se představil jako komoří Janek, přijal uhlířovo pozvání ke stolu. Najedl se, pobavil a pak pozval uhlíře, aby ho na oplátku v Praze také navštívil. Uhlíř to přislíbil pod podmínkou, že Janek nechá upécti rovněž husu. Potom vyvedl knížete z lesů. Kníže se brzy sešel se svou družinou a vešle všem vyprávěl, co se mu přihodilo.

Za nějaký čas, právě v den sv. Martina, se dostavil uhlíř skutečně na Pražský hrad a poptával se po panu Jankovi. Dvořané, kteří již byli na jeho příchod připraveni, ho uvedli ke knížeti. Oldřich užaslého uhlíře pohostil a splnil svůj slib – nechal připravit husu.

Na památku vysvobození z lesa a srdečné pohostinnosti českých uhlířů ustanovil kníže Oldřich, aby se každého roku slavil den svatého Martina pečnou husou – a to je zřejmě počátek tradice svatomartinského posvícení.

Podle různých zdrojů připravila
Ing. Jaroslava Michálková

Posvit' si na budoucnost 2021

Ve dnech 5. a 6. 11. se v Depu Plzeň konal již tradiční festival vzdělávání Posvit' si na budoucnost, pořádaný pro žáky osmých a devátých tříd základních škol, aby jim usnadnil rozhodnutí s výběrem střední školy. Informačně vzdělávací středisko Plzeňského kraje Info Kariéra se rozhodlo 5. ročník festivalu pořádat v Depu Plzeň za přísných hygienických podmínek.

V pátek festival probíhal pro základní školy, žáci základních škol dorazili se svými učiteli. Sobota byla určená pro veřejnost, tedy pro zájemce z řad žáků a pro jejich rodiče.

Na stánku naší školy odpovídaly na zvědavé dotazy návštěvníků paní učitelky Jana Bednářová, Radka Polívková a Jitka Burešová. Pomáhaly jim žákyně Erika Malá a Markéta Tauberová ze 4A ZA, a Štěpánka Horská s Hankou Těthalovou ze třídy 4 MSR. Nejvíce dotazů se týkalo oborů Praktická sestra a Masér sportovní a rekondiční.

Erika Malá se navíc zúčastnila streamovacích rozhovorů, které probíhaly v pátek během festivalu. Video je ke zhlédnutí na stránkách www.posvitsinabudoucnost.cz, pravděpodobně bude umístěno i na www stránkách naší školy.

Přestože se na akci prezentovalo celkem 27 škol z celého Plzeňského kraje, zájem o naši školu byl obrovský, což nás všechny vřele potěšilo.

Mgr. Jana Bednářová

Kurz tejpování

V pátek 5. 11. jsme absolvovali první část kurzu tejpování. K nám do školy přijel přednášející z Českých Budějovic a každému rozdál čtyři tejpky a skriptá.

Po krátkém teoretickém úvodu jsme přistoupili k části praktické, které jsme věnovali zbylý čas.

V pátek 12. 11. nás čeká druhá část kurzu, kdy ušev procvičíme, dokončíme – a pak můžeme tejpovat „o sto šest“.

Jiří Zapletal, žák 3 MSR

Mezinárodní odborná konference zubních techniků

Ve dnech 20. a 21. října 2021 jsme se zúčastnily mezinárodní odborné konference určené odborným učitelům oboru Zubní technik. Jednalo se o již třetí ročník této konference v Českých Budějovicích, pořadatelem byla opět Střední zdravotnická a Vyšší odborná škola v Českých Budějovicích.

Konference se skládala ze dvou dnů plných odborných přednášek na téma morfologie zubů, ergonomie v zubní laboratoři a moderní technologie v oboru Zubní technik. Přednášky vedli specialisté z oboru – lékaři, pedagogové, zubní technici.

Konference byla pro nás velmi podnětná, seznámily jsem se osobně s odbornými novinkami v oboru a po delší době jsme se opět potkaly se svými kolegy a kolegyněmi z ostatních zdravotnických škol v ČR.

Za odborné učitelky oboru ZUT a AZT MgA. Anna Ametová

NAŠE ZDRÁVKA

Očkování proti covid-19

Ve čtvrtek 4. listopadu 2021 proběhlo ve škole očkování proti covid-19, které pro učitele, jejich rodinné příslušníky i žáky a studenty zorganizovala naše kolegyně Mgr. Světlana Lisová.

Očkování, o něž byl značný zájem, probíhalo ve sborovně školy. Sem dorazila paní doktorka z EUC kliniky v Plzni se svým asistentem.

O zdárný průběh celé akce a o příjemné prostředí se spolu s kolegyní Světlanou postaraly studentky oboru Diplomovaný nutriční terapeut.

Pro všechny z nás zúčastněných byla tato akce velmi pohodová - vždyť jsme se nemuseli starat o žádnou registraci, nikam docházet, po očkování jsme byli obklopeni milou péčí našich studentek. Chtěli bychom tímto poděkovat Světlaně Lisové za vynikající nápad a výbornou organizaci v současné době tolik potřebné záležitosti.

Před sborovnou, která se změnila na chvíli v očkovací místnost

Ocenění zdravotnických škol

Dne 9. 11. 2021 se paní ředitelka PhDr.

Ivana Křížová zúčastnila odborné konference ředitelů zdravotnických škol mezinárodní účastí v Karlových Varech.

Zde obdrželi všichni ředitelé středních a vyšších odborných škol zdravotnických ocenění za mimořádnou pomoc v boji s pandemií SARS-CoV-2 ve školních rocích 2019-2020 a 2020-2021.

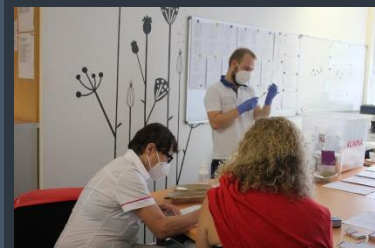
Toto ocenění vystavil ministr zdravotnictví Mgr. Adam Vojtěch a ředitelům je osobně předala hlavní sestra ČR Mgr. Alice Strnadová.

Poděkování patří nejen ředitelům, ale všem zaměstnancům, žákům a studentům škol.

Jindřiška Hrabáková, asistentka ředitelky školy

Milé pomocnice

Ted' to trochu píchne...

Text a foto:
Ing. Jaroslava Michálková

Listopadová příloha

Podzimní rozjímání na žebříku

Je až obdivuhodné, jak přizpůsobivé ba až oprsklé plémě jsme my lidé. Jak snadno a rychle dokážeme některé věci přijmout jako naprostou samozřejmost. A ještě se pak rozhořčovat, když třeba nefungují, nejsou, nemáme k nim přístup. Například „ty internety“. Před třiceti lety to slovo snad ani neexistovalo. Dnes si mnozí z nás bez světové sítě neumí život představit, nemluvě o tom, že spouště lidem přímo či nepřímo poskytuje obživu. Obdobně mobilní telefony. Jak jsme bez nich mohli vůbec žít?

Dobře si pamatuji na dobu, kdy jsme se přistěhovali do nového sídliště, a pokud jsme si potřebovali zatelefonovat, trpělivě jsme stáli dlouhou frontou u široko daleko jediné telefonní budky.

A jaká to byla sláva, když nám po několikale-tém čekání zavedli telefon do bytu.

Pak přišla revoluce – nejdřív sametová, poté mobilní. A tak drátové telefony koukaly na drát a budky dostaly na budku.

Dnes asi existuje jen velice málo lidí, kteří by si někde vyrazili, aniž by s sebou vzali krabičku, která již umí mnohem, mnohem více než jen telefonovat. Už i ten internet si nosíme všude, kam se hne, a rozčilujeme se, když je někde slabý signál. Nebo dokonce žádný. Jsou i tací lidé, kteří by rádi, aby přístup na internet se stal jedním ze základních lidských práv. A vážně to myslí vážně!

Tak rádi bereme to, nač jsme zvyklí, to, nač jsme si časem zvykli, jako samozřejmost, jako snad i nezadatelné právo. Kde se v nás tento pocit nároku vlastně bere?

Tohle mě napadlo, když jsem se koukala na svět z výšky. Stála jsem totiž na žebříku a trhala jablka.

Naši předci takhle určitě neuvažovali. Museli brát život tak, jak šel. Například moji pradědeček s prababičkou (vzpomínám na ně s láskou a úctou) – měli zahradnictví. Věnovali mu všeskerý čas, mnoho péče a sil – ale přesto, co si budeme povídat, někdy to bylo horší.

Když se mi „nevyvede“ třeba mrkev, tak si jí holt koupím. Supermarkety jsou plné všeho možného a seženete ovoce a zeleninu ze všech koutů světa skoro po celý rok.

Ale oni byli odkázáni na to, co se jim urodí. A nikdy dopředu neměli jistotu, že ty sazeničky, které s láskou vypíplali ze semínek, přinesou kýženou úrodu. Pilně pracovali a s pokorou doufali, že když se zrovna neurodí mrkev, bude třeba pěkný květák nebo kapusta.

Podobně to máme letos s jablky – jeden strom obsypaný, na druhém se krčí pár malých „houlat“... Tudíž v průměru celkem dobré. Ořechy zase pomrzly. Švestky změkly, zcvrklly a opadaly dřív, než stačily dozrát...

Když se na věc díváte z tohoto úhlu pohledu (navíc z výšky šesté příčky žebříku, tudíž už s jistým nadhledem), vidíte, že nevíte. Že všechny ty jistoty se můžou zničehonic scvrknout a opadat jako letošní švestky...

Slávka Michálková

čtete ještě

Mezinárodní dentální veletrh

Pragodent **Str. 1**

Erasmus+, projekt Critical thinking, Itálie

Erasmus+ u nás

Certifikát o adopci v ZOO **Str. 2**

Mezinárodní dentální veletrh Pragodent

Ve čtvrtek 14. října jsme navštívili s našimi žáky 2 AZT a studenty 1 DZT mezinárodní dentální veletrh Pragodent.

Žáci i studenti si mohli prohlédnout intraorální skener, systémem CAD/CAM, řešení estetických případů pomocí implantátů.

Velice nás překvapilo, jaký byl v letošním roce zájem o absolventy, a to jak o diplomované zubní techniky, tak i o asistenty zubní technika – žákům a studentům bylo poskytnuto i několik lukrativních pracovních nabídek.

Pro studenty a žáky je tento veletrh velice důležitý, mohou zde získat nejen množství nových odborných poznatků, ale i zajímavé kontakty a pracovní nabídky.

Pro nás pedagogy, je důležitý osobní kontakt s firmami zabývající se distribucí stomatologických přístrojů, nástrojů a materiálů. My i studenti se těšíme na další ročníky.

Stanislava Jílková,
vyučující praktické výuky AZT a DZT

Erasmus+, projekt Critical thinking, Itálie

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

V prvním listopadovém týdnu jsem spolu se svými pěti spolužačkami měla možnost jet v rámci projektu Erasmus+ do Itálie. Místo našeho pobytu bylo malé městečko Tarquinia, které bylo nedaleko od moře, a ke kterému jsme se společně s ostatními účastníky jeli také podívat.

Po příjezdu nás přivítali milé studentky a učitelé z Itálie, a konečně jsme se seznámily i s ostatními studenty. Měly jsme možnost seznámit se a potkat studenty a studentky z Rumunska, Severní Makedonie, Turecka a již zmíněné Itálie.

Již první den jsme všichni zjistili, že naše obavy z mluvení a psaní anglicky jsou zbytečné a začali se sblížovat. Téma tohoto projektu bylo „critical thinking“, tedy kritické myšlení. Naše téma pro prezentaci, kterou jsme si musely připravit, bylo „human rights and climate change“ - lidská práva a klimatické změny. Téma pro prezentaci měla každá země přidělená a každý den jí právě jedna z těchto zemí prezentovala. Po odprezentování jsme byli rozřazeni do mezinárodních skupin, vždy jeden člen z každé země a měli jsme diskutovat o daném tématu, odpovídat na otázky a poté naše myšlenky a nápady prezentovat před ostatními.

Každý den nás čekal nějaký výlet, nebo prohlídka některé památky či muzea. Myslím si, že nejlepší výlet byl do Říma, na který jsme se opravdu těšili a neskutečně si ho užili. Viděli jsme chrám svatého Petra ve Vatikánu, koloseum anebo slavnou fontánu di Trevi, nakoupili si spoustu suvenýrů a byli opravdu moc šťastní.

Poslední den byl smutný, nejsmutnější, protože rozloučit se s tak úžasnými lidmi s myšlenkou toho, že už je nejspíš nikdy neuvidím bylo hrozné.

Jak bych tedy zhodnotila celý tento výjezd s Erasmusem+? „Byl to nejlepší týden mého života“, to byla věta, kterou jsem jako poslední řekla při loučení s našimi italskými přáteli. Byl to úžasný týden, který mi dal motivaci, k tomu se učit angličtinu, ale dokonce i italštinu, k tomu poznávat svět a nové lidi, k tomu nebát se mluvit jiným jazykem. Myslím si, že tento týden otevřel spoustu lidem oči, protože téma „kritické myšlení“ a prezentace o ženských, dětských a lidských právech, svobodě slova, myšlení a víry a o migraci, byly opravdu přínosné. Jsem si jistá, že po těchto prezentacích a celkovém programu se mnoho studentů chce stát lepšími lidmi a pomáhat těm, kteří to potřebují.

Zapojila bych se tedy do tohoto projektu znovu? Na 100 %, byla to obrovská zkušenost a všem doporučuji se zapojit, protože slibují, že nebudete litovat!

Klára Záborská, žákyně 3 ZDL

Erasmus+ u nás

První týden v listopadu se v prostorách Anglické knihovny SVK PK konal projekt Erasmus+ s názvem „Mobile tools, dynamic games and collaborative tasks“, který byl zaměřený na čtení. Náš program začal v pondělí s přivítáním studentů z jiných států. Byli to Španělé, Rumuni a Turci. Celý týden jsme s nimi měli různé akce. Každé ráno jsme se sešli v knihovně, kde jsme měli workshopy na rozvoj čtecích dovedností a prezentace o našich školách.

Bylo zajímavé vidět školy a prostředí, ve kterém žáci žijí. Stejně zajímavé byly prezentace o jejich národních spisovatelích. Také jsme pracovali se zjednodušenou anglickou četbou, četli vtipy a tvořili vlastní knihu v programu Book creator.

Po obědě byl každý den jiný program. Jednou jsme je vzali na prohlídku po Plzni a další den na exkurzi do pivovaru, kde ochutnali pravé české pivo. Společně jsme také navštívili US point na ZČU v Plzni, kde si pro nás šikovně lektorky připravily online tvorbu čtenářského deníku.

Ve středu jsme společně navštívili restauraci, výbornou večeri vylepšili Španělé hraním a zpěvem. Poslední den jsme je doprovodili na nádraží, kde jsme se rozloučili a předali si kontakty. Před nimi byla ještě prohlídka Prahy a návrat domů.

Byl to úžasný zážitek, který bych přála každému, protože se zde může něčemu naučit a získat nové přátele.

Daniela Heiderová, žákyně 3 ZDL

Certifikát o adopci v ZOO

Naše škola obdržela certifikát o adopci v ZOO.

Našími kmoťenkami jsou samice zebry bezhřívě Tosia a její hříbátko, které bylo nedávno pokřtěno a dostalo jméno Tara.

Zebra bezhřívá je poddruhem zebry stepní a je zajímavá tím, že v době dospívání, tedy mezi druhým a třetím rokem, ztratí hřívu.

Patří mezi kriticky ohrožené druhy, v Ugandě volně žije jen necelá tisícovka jedinců. Za posledních 10 let klesl jejich počet o 70 %. V zoologických zahradách ve světě je chováno pouze několik desítek kusů této zebry.

Jsmo tedy velice rádi, že můžeme nejen přispět plzeňské ZOO na chov, ale zároveň se i podílet na záchraně tohoto krásného zvířete.

Připravily: Mgr. Jaroslava Opatrná a Ing. Jaroslava Michálková

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

